

Представник власника майна враховуючи наявність обставин передбачених ч. 2 ст. 172 КПК України не викликався.

Тож, слідчий суддя, дослідивши надане клопотання на відповідність КПК України кримінальне провадження, заслухавши думку учасників процесу, приходить до наступного.

З положень ч. 1 ст. 170 КПК України слідує, що арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження.

Арешт майна допускається з метою забезпечення: 1) збереження речових доказів.

Відповідно до ч. 3 ст. 170 КПК України у випадку, передбаченому п. 1 ч. 2 цієї статті, арешт накладається на майно будь якої фізичної або юридичної особи за наявності достатніх підстав вважати, що воно відповідає критеріям, зазначеним у ст. 98 цього кодексу, тобто арешт майна допускається з метою забезпечення збереження речових доказів.

Речовими доказами згідно ч. 1 ст. 98 КПК України є матеріальні об'єкти, які були зняті вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Так, в судовому засіданні слідчим суддею встановлено, що клопотання про арешт майна подано, у відповідності до ст. 170 КПК України, оскільки останнє містить в собі критерії визначені ч. 2 цієї статті Кодексу, а саме є речовим доказом.

Згідно ст. 100 КПК України та Порядку зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затвердженого Постановою КМУ від 19 листопада 2012 року № 1104 умовою зберігання речових доказів повинно бути забезпечення їх істотних ознак та властивостей.

При цьому, ч. 3 та ч. 5 ст. 132 КПК України передбачено, що під час розгляду питання про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, в тому числі при вирішенні питання надання накладення арешту на майно (п. 7 ч. 2 ст. 131 КПК України), сторони кримінального провадження повинні подати слідчому судді докази обставин, на які вони посилаються.

Так, в судовому засіданні слідчим суддею встановлено, що клопотання про арешт майна подано, у відповідності до ст.ст. 170 КПК України, оскільки вказане кримінальне провадження зареєстроване щодо можливих злочинних дій службових осіб ТОВ "Буд М" та ТОВ "Глобал Фід" протиправно заволоділи майном ТОВ "Мрія-Лізинг", а також інші заходи забезпечення кримінального провадження окрім арешту майна можуть призвести до пошкодження, псування, відчуження майна, що негативно вплине на досягнення дієвості даного провадження.

Клопотання органу досудового розслідування відповідає вимогам ст. 171 КПК України.

Зазначене у клопотанні майно відноситься до видів передбачених Главою 17 Розділу II КПК України, на які може бути накладено арешт.

Крім того, на підставі вимог ч. 5 ст. 9 КПК України, слідчий суддя враховує, що виходячи з положень Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, дотримання принципу верховенства права є однією з підвалин демократичного суспільства.

Так, у ст. 1 Першого протоколу до Конвенції зазначено, кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Як у справі «Бакланов проти Росії» (рішення від 9 червня 2005 р.), так і в справі «Фрізен проти Росії» (рішення від 24 березня 2005 р.) ЄСПЛ зазначив, що досягнення справедливого балансу між загальними інтересами суспільства та вимогами захисту основоположних прав особи лише тоді стає значимим, якщо встановлено, що під час відповідного втручання було дотримано принципу «законності» і воно не було свавільним.

Крім того, у справі «Ізмайлов проти Росії» (п. 38 рішення від 16 жовтня 2008 р.) ЄСПЛ встановив, що для того, щоб втручання вважалось пропорційним, воно має відповідати тяжкості правопорушення і не становити «особистий і надмірний тягар для особи».

При цьому, у судовому засіданні слідчим суддею не встановлено, що клопотання суперечить вищезазначеним вимогам КПК України, тобто не містить правових підстав для арешту майна, достатності доказів, що вказують на вчинення кримінального правопорушення, вказівки на розумність та співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження або не є пропорційним, тобто не відповідає тяжкості правопорушення і становить особистий і надмірний тягар для володільца майна.

Тож, слідчий суддя погоджується з висловленою у судовому засіданні думкою сторони обвинувачення про те, що необхідно накласти арешт на майно на підставі ч. 2 ст. 170 КПК України.

За таких обставин, слідчий суддя враховуючи правову підставу для арешту майна; наслідки арешту майна для інших осіб; розумність та співмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження приходить до висновку, що клопотання підлягає задоволенню та, вважає за необхідне застосувати найменш обтяжливий спосіб арешту майна, тобто такий спосіб арешту майна, який не призведе до наслідків, які суттєво позначаються на інтересах осіб та накласти арешт саме на підставі ч.1 ст. 170 КПК України, оскільки існує обгрунтоване пропорційне співвідношення між засобами, які застосовуються, та метою, яку прагнуть досягти з дотриманням відповідних положень національного законодавства та принципів верховенства права.

Крім того з метою забезпечення належних умов зберігання речових доказів, їх істотних ознак та властивостей слідчий суддя вважає за можливе передати їх, в порядку ст. 100 КПК України на відповідальне зберігання ТОВ «Мрія-Лізинг».

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 1-29, 131-132, 170-173, 309, 369-372, 376 КПК України, слідчий суддя

у х в а л и в:

Клопотання - задовольнити.

Накласти арешт шляхом заборони розпоряджатися та користуватися майном, а саме: гараж А ((цистерни для бензину в автогаражі – 2 шт., загальна площа (кв. м): 837.5)); контора Б (загальна площа (кв.м) : 196.2); мехмайстерня В ((гараж для ремонту тракторів; артсвердловина № 1 для питної води) загальна площа (кв.м): 1384.4)); майстерня Г (загальна площа (кв.м): 392.5), за адресою: Тернопільська обл., Гусятинський район, м. Хоростків, вул. Заводська, 1-А.

Відповідно до ст. 100 КПК України визначити порядок зберігання речового доказу шляхом передачі речових доказів - гараж А ((цистерни для бензину в автогаражі – 2 шт., загальна площа (кв. м): 837.5)); контора Б (загальна площа (кв.м) : 196.2); мехмайстерня В ((гараж для ремонту тракторів; артсвердловина № 1 для питної води) загальна площа (кв.м): 1384.4)); майстерня Г (загальна площа (кв.м): 392.5) за адресою : Тернопільська обл., Гусятинський район, м. Хоростків, вул. Заводська, 1-А шляхом передачі на відповідальне зберігання, забезпечення проведення поточних ремонтів, обслуговування, підтримання їх у належному стані – ТОВ «Мрія Лізинг» (ЄРПОУ 35855770).

Сторона кримінального провадження, якій наданий речовий доказ зобов'язана зберігати майно в стані, придатному для використання у кримінальному провадженні.

Попередити службових осіб ТОВ "Мрія-Лізинг"(ЄРПОУ 35855770) про кримінальну відповідальність передбачену ст. 388 КК України, за вчинення незаконних дій щодо майна, на яке накладено арешт.

Негайне виконання ухвали про арешт майна, покласти на слідчого старшого слідчого З СВ СУ прокурата м. Києва Буковчаника О.В., Дрогомирецького М.І. та прокурора прокуратури м. Києва Власова О.С.

Копію ухвали надіслати учасникам процесу, іншим заінтересованим особам не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

Ухвала слідчого судді може бути оскаржена до Апеляційного суду м. Києва протягом п'яти днів з дня її оголошення.

Слідчий суддя:

О.В. Бірса

Дніпровський районний суд
міста Києва

*2604*14369822*1*1*